

-Ծօ՛, դուն մո՛ւտ ու մի՛ վախել, խամգողին տուըն աւիրի,
Երկու աչքըն կուր դառնայ, գէշ լեզուով ըզմեզ չանիծէ:

Գ .

Բարակ մէջն ու թուլ գօտի, ես ըզքո տերըն գիտէի,
Քո տերն այլ աղքատ պիտեր, զիս՝ խօճա, որ զքեզ գընէի:
Քո գինդ է հազար մըսրի, ես հազար կուտամ աւելի.
Աւելին այնոր կուտամ որ երեսն երեք ծին ունի.
Ամէն ծին գոհար աժէ, գիրկուծոց պագ մըն աւելի:

Դ .

Ով որ ճերմակ ծոց ունի, թող կապուտ շապիկ հագընի.
Կոճակն այլ արձակ թողու, ով տեսնու՝ սրտիկն արունի:
Երթամ աղաչեմ զԱստուած՝ լեղակին հունտըն հատընի,
Ո՞չ նա այլ կապուտ հագնի, ո՞չ մանկան սիրտըն արունի:

Ե .

Քայ՛ քո Աստուծու սիրուն, քո մէկիկ աղբօրն արեւուն,
Կամ ա՛ռ զիս ի ծոցդ ի քուն, կամ տաստուր տուր երթա՛մ ի տուն:
-Ոչ կ'առնում քեզ ծոցս ի քուն, ոչ տաստուր տամ երթաս ի տուն:
Սահուն՝ Լ երերուն պահեմ ինչ որ գայ լուսն առաւօտուն:

Զ .

Դեմ առաւօտի լուսուն՝ գայ ջըրի ձայնիկն ու բադուն,
Այնպէս սիրոյ տեր մարդուն՝ ինքն ու իր եարըն մէն ի քուն,
Երեսն երեսին դըրեր ու ձեռուին ի մէջ ծըծերուն:

Է .

Քո ծոցդ է ճերմակ տաճար, քո ծըծերդ է կանթեղ ի վառ.
Երթամ ես ժամկոչ ըլլամ, գամ լինիմ տաճրիդ լուսարար:
-Գընա՛, ծօ՛ տըղայ տխմար, չիվայլես տաճրիս լուսարար,
Երթաս դուն խաղով լինաս ու թողուս տաճարս ի խաւար:

Ը .

Քանի մարըն զիս բերել, քահանի չեմ խոստովաներ,
Ուրտեղ քահանայ տեսեր՝ նա ծըռեր ճամբուս ու ելեր,
Ուրտեղ մէկ աղուոր տեսեր, գիրկուծոց՝ Լ ի դեմ գընացեր,
Ծոցիկն եմ ժամտուն արել, ծըծերուն եմ խոստովաներ: